

Voorlopig gezamenlijk bezwaarschrift

Aan: de burgemeester van Amsterdam
t.a.v. Directie Juridische Zaken / Bezwaarschriftencommissie
via: juridischbureau.bezwaren@amsterdam.nl

Betreft: Voorlopig gezamenlijk bezwaarschrift tegen de evenementenvergunning WorldPride 2026
(Gemeentebld nr. 289259 van 18 juni 2026)

Amsterdam, 23 juli 2026

Geachte Burgemeester, Geachte Bezwaarschriftencommissie,

Hierbij maken bezwaarmakers, te weten de onderstaande organisaties, ieder voor zover het de belangen betreft die zij krachtens hun statutaire doelstelling en feitelijke werkzaamheden behartigen, gezamenlijk tijdig bezwaar tegen uw besluit tot verlening van de evenementenvergunning voor WorldPride 2026, gepubliceerd in het Gemeentebld van 18 juni 2026 onder nummer 289259 (zie productie 6).

Dit gezamenlijke bezwaar richt zich uitsluitend tegen de onderdelen van de vergunning die betrekking hebben op de toegestane geluidsbelasting, de daaraan ten grondslag liggende geluidssystematiek en de motivering daarvan, ongeacht de locatie waarop deze binnen de evenementenvergunning wordt toegepast.

A. Bezwaarmakers

Vereniging VoordeStad

gevestigd te Amsterdam,

Wijkcentrum d'Oude Stadt

gevestigd te Amsterdam,

Comité Westelijke Grachtengordel

gevestigd te Amsterdam,

ieder vertegenwoordigd door gemachtigde.

Verweerder:

De Burgemeester van Amsterdam.

Gemachtigde:

.....,

(Bereikbaar via:)

B. Ontvankelijkheid

Het besluit is gepubliceerd op 18 juni 2026, waardoor de bezwaartermijn afloopt op 30 juli 2026. Het bezwaarschrift is derhalve tijdig ingediend.

a) **Vereniging Voordestad**

De Vereniging Voordestad is opgericht in 2022 en gevestigd te Amsterdam. Zij is ingeschreven in het Handelsregister en heeft haar zetel in de gemeente Amsterdam.

Blijkens haar statuten stelt de vereniging zich ten doel bij te dragen aan de ruimtelijke omgevingskwaliteit van de stad Amsterdam, met name de binnenstad. Daaronder vallen onder meer het beschermen van de monumentale en stedenbouwkundige waarden van de (binnen)stad, het bevorderen van de kwaliteit en publieke toegankelijkheid van de openbare ruimte, het stedelijk groen en het water, alsmede het bevorderen van de kwaliteit van de woon-, werk- en leefomgeving en een evenwichtige balans in het gebruik van de stad.

Ter verwezenlijking van deze doelstellingen monitort de vereniging beleidsontwikkelingen en feitelijke ontwikkelingen, levert zij alternatieve voorstellen en werkt zij samen met verwante organisaties. De vereniging maakt daarbij uitdrukkelijk gebruik van alle publiekrechtelijke middelen om gemeentelijk beleid te beïnvloeden, waaronder overleg, inspraak, bezwaar en beroep.

De vereniging treedt sinds haar oprichting feitelijk op ter bescherming van de kwaliteit van de Amsterdamse leefomgeving. Zij neemt deel aan het maatschappelijk debat over de inrichting van de stad, publiceert daarover en participeert in bestuursrechtelijke procedures die betrekking hebben op de kwaliteit van de openbare ruimte, het woon- en leefklimaat en de ruimtelijke ontwikkeling van Amsterdam.

De onderhavige evenementenvergunning bevat één samenhangende regeling voor de geluidbelasting van evenementen op een groot aantal locaties verspreid over de gemeente Amsterdam. Het bezwaar richt zich tegen deze vergunning voor zover daarin verhoogde geluidsnormen en de daaraan ten grondslag liggende geluidssystematiek worden toegepast. Nu deze systematiek rechtstreeks raakt aan de statutaire doelstellingen van de vereniging met betrekking tot de ruimtelijke omgevingskwaliteit, de kwaliteit van de openbare ruimte, de woon-, werk- en leefomgeving en een evenwichtige balans in het gebruik van de stad, is de vereniging belanghebbende als bedoeld in artikel 1:2, derde lid, Awb.

b) **Stichting Wijkcentrum d'Oude Stadt**

Stichting Wijkcentrum d'Oude Stadt (statutaire naam: Stichting Wijkopbouworgaan d'Oude Stadt) is een stichting, gevestigd te Amsterdam. De stichting behartigt blijkens haar statuten de belangen van bewoners binnen haar werkgebied, bestaande uit de historische binnenstad zoals omschreven in de statuten en onderverdeeld in zeven wijkdelen.

De stichting stelt zich ten doel het behartigen en bevorderen van het woon- en leefklimaat.

Daarbij noemt zij uitdrukkelijk het behoud van het leefmilieu waar dit wordt aangetast door onder meer **evenementen**, horeca, reclame, verkeer en vervoer, alsmede het behoud van historische onroerende zaken, de kwaliteit van de openbare ruimte, veiligheid, gezondheid en de invloed van bewoners op besluitvorming over hun leefomgeving.

Ter verwezenlijking van deze doelstellingen onderhoudt de stichting contacten met het gemeentebestuur, verstrekt zij adviezen, bevordert zij de inspraak van bewoners en voert zij zo nodig procedures bij de gemeente, de bestuursrechter en de burgerlijke rechter, zowel namens bewoners als onder eigen naam.

De onderhavige evenementenvergunning bevat één samenhangende regeling voor de geluidbelasting van evenementen op een groot aantal locaties verspreid over de gemeente Amsterdam. Het bezwaar richt zich tegen deze vergunning voor zover daarin verhoogde geluidsnormen en de daaraan ten grondslag liggende geluidssystematiek worden toegepast. Voor zover deze systematiek gevolgen heeft voor locaties en bewoners binnen het statutaire werkgebied van de stichting, raakt zij rechtstreeks de belangen die de stichting krachtens haar statuten behartigt. Stichting Wijkcentrum d'Oude Stadt is daarom belanghebbende als bedoeld in artikel 1:2, derde lid, Awb.

c) **Comité Westelijke Grachtengordel e.o.**

Het Comité Westelijke Grachtengordel e.o. is een informele vereniging van bewoners binnen het gebied Damrak – Rokin – Leidsegracht – Prinsengracht – Brouwersgracht. De vereniging is ingeschreven in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel onder nummer 71254242.

Het comité behartigt blijkens zijn doelstelling en feitelijke werkzaamheden de belangen van bewoners met betrekking tot het woon- en leefklimaat, de kwaliteit van de openbare ruimte, veiligheid, participatie en milieu binnen zijn werkgebied. Het comité voert overleg met de gemeente Amsterdam, organiseert bewonersparticipatie en treedt op namens bewoners in bestuursrechtelijke procedures die betrekking hebben op de leefomgeving.

Het comité is reeds gedurende vele jaren actief binnen zijn werkgebied en is in eerdere bezwaar- en beroepsprocedures door de gemeente Amsterdam en de bestuursrechter als belanghebbende aangemerkt.

De onderhavige evenementenvergunning bevat één samenhangende regeling voor de geluidbelasting van evenementen op een groot aantal locaties verspreid over de gemeente Amsterdam. Het bezwaar richt zich tegen deze vergunning voor zover daarin verhoogde geluidsnormen en de daaraan ten grondslag liggende geluidssystematiek worden toegepast. Voor zover deze systematiek gevolgen heeft voor locaties en bewoners binnen het werkgebied van het comité, waaronder de Westermarkt en de Westelijke Grachtengordel, raakt zij rechtstreeks de belangen die het comité krachtens zijn doelstelling en feitelijke werkzaamheden behartigt. Het comité is daarom belanghebbende in de zin van artikel 1:2, derde lid, Awb.

C. **Verzoek om informele behandeling (artikel 4.1 Regeling bezwaar en beroep)**

Bezwaarmakers verzoeken de bezwaarschriftencommissie toepassing te geven aan artikel 4.1 van de Regeling bezwaar en beroep (college en burgemeester). Op grond van deze bepaling onderzoekt de commissie voorafgaand aan een hoorzitting of door middel van een informele aanpak een oplossing kan worden bereikt.

Aan dit verzoek ligt ten grondslag dat tussen partijen inmiddels meerdere samenhangende procedures lopen over het Evenementenbeleid Amsterdam 2026, het Geluidbeleid evenementen, de locatieprofielen en de vergunningverlening voor evenementen, waaronder de procedures betreffende Koningsnacht en Koningsdag op de Westermarkt en de onderhavige WorldPride-vergunning.

Nu naast het Comité Westelijke Grachtengordel ook de Vereniging Vrienden van de Amsterdamse Binnenstad, Vereniging VoordeStad en Wijkcentrum d'Oude Stadt gezamenlijk bezwaar maken, achten bezwaarmakers een vroegtijdig bestuurlijk overleg wenselijk. Daarbij kan worden onderzocht of afspraken kunnen worden gemaakt over de toepassing van de gemeentelijke geluidssystematiek en de wijze waarop toekomstige evenementenvergunningen locatiespecifiek worden beoordeeld.

Bezwaarmakers verzoeken de commissie daarom hen zo spoedig mogelijk te berichten op welke wijze uitvoering zal worden gegeven aan artikel 4.1 van de Regeling bezwaar en beroep en op welke termijn een informeel overleg kan plaatsvinden. Zij verzoeken daarbij tevens de vergunninghouder als derde-belanghebbende voor dat overleg uit te nodigen.

Dit verzoek strekt niet ter vervanging van de formele bezwaarprocedure. Bezwaarmakers blijven prijs stellen op een volledige heroverweging van het bestreden besluit en een gemotiveerde beslissing op bezwaar.

D. **Verzoek om onderliggende stukken en redelijke termijn voor gronden na ontvangst stukken**

De gronden van het bezwaar kunnen op dit moment nog niet worden ingediend. Een van de bezwaarmakers heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken op 7 juli 2026 opgevraagd. Tot op heden is uitsluitend het besluit toegezonden. Zonder kennis te kunnen nemen van de vergunningaanvraag, de adviezen, de akoestische onderzoeken, de geluidsplannen en de overige op de zaak betrekking hebbende stukken is het niet mogelijk de gronden van het bezwaar zorgvuldig te formuleren.

Gelet op de korte termijn tot de evenementen op 31 juli en 1 augustus 2026 verzoeken bezwaarmakers deze stukken op korte termijn toe te zenden. Tevens verzoeken zij een redelijke termijn te stellen voor het aanvullen van de gronden, aanvangende na ontvangst van de gevraagde stukken.

Het enkele feit dat de stukken alsnog op korte termijn worden verstrekt, neemt echter niet weg dat bezwaarmakers voldoende gelegenheid moeten krijgen om omvangrijke technische rapporten, akoestische onderzoeken en adviezen zorgvuldig te bestuderen en zo nodig met deskundige bijstand inhoudelijk te beoordelen. Voor zover deze stukken eerst kort vóór een behandeling van een verzoek om voorlopige voorziening of eerst tijdens die procedure worden verstrekt, behouden bezwaarmakers zich uitdrukkelijk alle rechten voor om zich erop te beroepen dat een effectieve voorbereiding van hun rechtsmiddelen daardoor is bemoeilijkt.

Bezwaarmakers wijzen verweerder er tevens op dat ingevolge artikel 7:4 Awb alle op de zaak betrekking hebbende stukken tijdig voorafgaand aan de hoorzitting ter inzage dienen te worden gelegd, dan wel gedeeld, zodat een effectieve uitoefening van het recht op bezwaar is gewaarborgd.

E. Voorlopig karakter van het bezwaar en verzoek om toezending van de stukken

Omdat de bezwaartermijn verstrijkt voordat bezwaarmakers over de op de zaak betrekking hebbende stukken kunnen beschikken, worden reeds nu voorlopige inhoudelijke gronden ingediend. Deze zijn noodzakelijkerwijs gebaseerd op de verleende vergunning. Bezwaarmakers behouden zich uitdrukkelijk het recht voor hun bezwaar na ontvangst van de gevraagde stukken aan te vullen.

F. Aanleiding voor het gezamenlijke bezwaar

De ondergetekende organisaties hebben zich gedurende de voorbereiding van het Evenementenbeleid Amsterdam 2026, waaronder het Geluidbeleid evenementen Amsterdam, actief ingezet voor een betere bescherming van het woon- en leefklimaat. Zij zijn uitgenodigd deel te nemen aan het participatietraject, hebben zienswijzen, inhoudelijke analyses en alternatieve voorstellen ingediend en daarbij onder meer gewezen op de meest recente wetenschappelijke inzichten omtrent geluid en gezondheid, de Handreiking Muziekevenementen 2025 van de Nederlandse Stichting Geluidshinder (NSG) en de uitgangspunten van de Omgevingswet. Zij hebben erop aangedrongen deze inzichten te betrekken bij de vaststelling van het nieuwe geluidbeleid. Uit het vastgestelde beleid en de daarop gebaseerde vergunningverlening blijkt echter niet dat deze inbreng heeft geleid tot een kenbare heroverweging van de gekozen geluidssystematiek. Vervolgens hebben zij (e.a.) bezwaar gemaakt tegen verschillende onderdelen van het vastgestelde Evenementenbeleid, waaronder het Geluidbeleid. De aan dat bezwaar tegen het Geluidbeleid ten grondslag liggende juridische analyse is als **Productie 1** bij dit bezwaarschrift gevoegd en maakt, voor zover relevant voor de algemene geluidssystematiek, integraal onderdeel uit van de motivering van dit bezwaar.

De daaropvolgende vergunningverlening voor Koningsnacht en Koningsdag op de Westermarkt heeft vervolgens laten zien dat de in het beleid opgenomen geluidssystematiek onverkort wordt toegepast. Daarbij werd voor de Westermarkt opnieuw uitgegaan van een maximale geluidbelasting van 95 dB(C), terwijl de door bezwaarmakers aangevoerde bezwaren tegen de onderbouwing van die norm, de representativiteit van de gehanteerde uitgangspunten en de gevolgen voor het woon- en leefklimaat niet zijn weggenomen. De behandeling van het verzoek om voorlopige voorziening door een andere bezwaarmaker heeft deze inhoudelijke discussie evenmin kunnen beslechten ([ECLI:NL:RBAMS:2026:4051](#)).

De onderhavige WorldPride-vergunning laat vervolgens zien dat deze zelfde geluidssystematiek niet beperkt blijft tot de Westermarkt, maar onderdeel uitmaakt van één samenhangende vergunning voor meerdere evenementenlocaties binnen de gemeente Amsterdam. Voor een deel van die locaties wordt bovendien een nog hogere geluidruimte toegestaan. Juist daarom hebben de ondergetekende organisaties besloten hun bezwaren gezamenlijk naar voren te brengen. Zij richten zich daarbij niet tegen WorldPride als evenement, maar tegen de wijze waarop de vergunning uitvoering geeft aan de in bezwaar bestreden geluidssystematiek.

G. Reikwijdte van het gezamenlijke bezwaar

Hoewel iedere organisatie een eigen statutaire doelstelling en werkgebied heeft, richt dit gezamenlijke bezwaar zich op één gemeenschappelijke rechtsvraag: of de aan de vergunning ten grondslag gelegde geluidssystematiek, de toepassing van verhoogde geluidsnormen en de daarvoor gegeven motivering voldoen aan de eisen van de Algemene wet bestuursrecht, de Omgevingswet en de overige toepasselijke regelgeving.

De bezwaarmakers richten zich niet tegen WorldPride als evenement of tegen de maatschappelijke betekenis daarvan. Evenmin richten zij zich tegen de organisatie van het evenement als zodanig. Hun bezwaren beperken zich tot de onderdelen van de vergunning die betrekking hebben op de geluidvoorschriften, de daaraan ten grondslag liggende besluitvorming en de bescherming van het woon- en leefklimaat.

H. De kern van het bezwaar

De onderhavige vergunning bevestigt naar het oordeel van bezwaarmakers dat de gemeentelijke vergunningverlening voor evenementen nog steeds uitgaat van een geluidssystematiek waarin de bescherming van het woon- en leefklimaat niet langer het uitgangspunt vormt, maar het sluitstuk van de besluitvorming.

De Omgevingswet vormt het wettelijke kader waarbinnen de burgemeester haar bevoegdheid tot vergunningverlening uitoefent. Het uitgangspunt van die wet is niet het faciliteren van evenementen, maar het waarborgen en bereiken van een veilige en gezonde fysieke leefomgeving en een goede omgevingskwaliteit. De bescherming van het woon- en leefklimaat is daarmee geen belang dat naast de belangen van organisatoren, bezoekers of de gemeente wordt afgewogen, maar vormt de juridische randvoorwaarde waarbinnen een evenement slechts kan plaatsvinden.

Gelet op de bescherming van gezondheid en leefomgeving betekent dat eerst moet worden vastgesteld welke geluidbelasting voor de woonomgeving nog aanvaardbaar is. Pas vervolgens kan worden beoordeeld of en onder welke voorwaarden een evenement binnen die grenzen kan plaatsvinden. Indien een evenement slechts uitvoerbaar is door een hogere geluidbelasting toe te staan dan vanuit het oogpunt van de fysieke leefomgeving aanvaardbaar is, behoort niet de geluidnorm te worden verhoogd, maar zal het evenement moeten worden aangepast, verplaatst of, indien noodzakelijk, geen doorgang kunnen vinden.

Naar het oordeel van bezwaarmakers laat de onderhavige vergunning juist het omgekeerde zien. Niet de bescherming van de woonomgeving bepaalt de toegestane geluidsruimte, maar de gewenste geluidsruimte voor het evenement bepaalt welke belasting omwonenden moeten dulden. De vergunning gaat uit van vooraf vastgestelde geluidsnormen, waaronder 95 dB(C), en staat bij evenementen met een bijzonder maatschappelijk of bestuurlijk karakter zelfs verdere verruiming van die geluidsruimte toe. Daarmee wordt de vraag welke geluidbelasting voor de concrete woonomgeving nog aanvaardbaar is, ondergeschikt gemaakt aan de gewenste uitvoering van het evenement.

De hiernavolgende gronden werken uit waarom deze vergunning naar het oordeel van bezwaarmakers in strijd is met de Algemene wet bestuursrecht, de Omgevingswet en de beginselen van een zorgvuldige en evenwichtige besluitvorming.

I. Grond I – De vergunning bevestigt de normerende werking van het Geluidbeleid én laat zien dat de bescherming van de woonomgeving daarbij wordt losgelaten

De onderhavige vergunning bevestigt dat het Geluidbeleid evenementen Amsterdam rechtstreeks doorwerkt in de vergunningverlening. De daarin opgenomen geluidssystematiek vormt het uitgangspunt voor de geluidplannen, de akoestische onderzoeken, de advisering door de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied (ODNZKG) en uiteindelijk de vergunningverlening door de burgemeester. Daarmee bevestigt deze vergunning de centrale stelling van bezwaarmakers in hun lopende bezwaar tegen het Geluidbeleid, namelijk dat dit beleid een normerende werking heeft voor

individuele evenementenvergunningen. De aan dat bezwaar ten grondslag liggende juridische analyse is als **Productie 1** bijgevoegd en wordt, voor zover relevant, als herhaald en ingelast beschouwd.

Tegelijkertijd laat deze vergunning zien dat de burgemeester zich bij evenementen met een bijzonder maatschappelijk belang ook weer van datzelfde beleid losmaakt. Op grond van de vergunning mag tijdens straatfeesten met muziek een geluidsniveau van maximaal **105 dB(C), gemeten op 15 meter van het podium**, worden geproduceerd, waarbij **geen gevelnorm meer wordt gehanteerd**. Bovendien wordt deze verruiming uitdrukkelijk gemotiveerd met het bijzondere belang van de WorldPride.

Daarmee wordt op de locaties waar woningen zich direct rondom het evenement bevinden de laatste rechtstreeks op de woonomgeving gerichte begrenzing losgelaten. Anders dan bij grotere evenemententerreinen, waar uit een akoestisch onderzoek nog moet blijken welke gevelnorm geldt en waar zo nodig een lagere gevelbelasting wordt voorgeschreven, geldt voor de straatfeesten geen dergelijke bescherming meer.

II. Grond II: De geluidssystematiek berust op een verouderde en onvoldoende onderbouwde normstelling (art. 3:2 en 3:46 Awb)

De onderhavige vergunning bouwt voort op een geluidssystematiek waarin een gevelbelasting van 95 dB(C) als uitgangspunt wordt gehanteerd en waarbij voor bepaalde evenementen zelfs een verdere verruiming tot 105 dB(C) mogelijk wordt geacht. Naar het oordeel van bezwaarmakers ontbreekt voor deze normstelling een actuele, kenbare en deugdelijke onderbouwing.

De aan het Geluidbeleid evenementen Amsterdam ten grondslag liggende onderzoeken, in het bijzonder de uit 2017 stammende onderzoeken van **Het GeluidBuro naar de evenementenlocaties**¹, vormen nog steeds de feitelijke basis voor de huidige geluidssystematiek en de daarin gehanteerde normstelling. Sindsdien zijn zowel het juridische beoordelingskader als de wetenschappelijke inzichten ingrijpend gewijzigd. Met de inwerkingtreding van de Omgevingswet staat de bescherming van een gezonde fysieke leefomgeving centraal. Daarnaast heeft de Nederlandse Stichting Geluidshinder (NSG) in haar **Handreiking Evenementen met luide muziek (2025)**² nieuwe deskundigeninzichten geformuleerd over de beoordeling van geluidbelasting bij muziekevenementen. Niet kenbaar is dat deze ontwikkelingen hebben geleid tot een inhoudelijke actualisatie van de aan het beleid ten grondslag liggende onderzoeken of van de daarop gebaseerde normstelling. Evenmin blijkt dat is onderzocht of de bestaande uitgangspunten uit 2017, mede in het licht van de Omgevingswet en de actuele deskundigeninzichten, nog steeds representatief zijn.

Daar komt bij dat deze uit 2017 stammende onderzoeken uitgaan van generieke uitgangspunten, waaronder een veronderstelde gevelwering van **20 dB**, zonder dat kenbaar is gemaakt dat deze aannames voor de maatgevende en akoestisch meest kwetsbare woningen feitelijk zijn onderzocht of geverifieerd. Evenmin blijkt dat een representatieve **worst-casebenadering** is toegepast. Daardoor is niet inzichtelijk gemaakt dat de gekozen normstelling ook voor de meest kwetsbare woningen nog leidt tot een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Daarmee is onvoldoende kenbaar gemaakt waarom een gevelbelasting van 95 dB(C) nog als aanvaardbaar uitgangspunt voor de vergunningverlening kan dienen, laat staan waarom daarvan in de onderhavige vergunning voor bepaalde evenementen mag worden afgeweken tot maximaal 105 dB(C). Juist indien de onderbouwing van de basisnorm tekortschiet, rust op verweerder een verzwaarde motiveringsplicht voor een dergelijke verruiming. Nu een dragende motivering ontbreekt, is het besluit onvoldoende zorgvuldig voorbereid en ondeugdelijk gemotiveerd als bedoeld in de artikelen 3:2 en 3:46 Awb. Wij wijzen uw rechtbank op [ECLI:NL:RBZWB:2026:688](https://openresearch.amsterdam.nl/page/48142/stedelijk-evenementenbeleid---21-locaties) (zie productie 1 E (conclusie) en hoofdstuk I Onderbouwing van de normstelling).

¹ <https://openresearch.amsterdam.nl/page/48142/stedelijk-evenementenbeleid---21-locaties>

² NSG: https://nsg.nl/nl/handreiking_evenementen_met_luide_muziek-0

III. Grond III: Onvoldoende draagkrachtige motivering voor de verruiming van de geluidsruijnte (art. 3:46 Awb)

De onderhavige vergunning rechtvaardigt de verruiming van de geluidsruijnte met een verwijzing naar het maatschappelijke belang van WorldPride, het grote aantal bezoekers en de noodzaak de muziek boven het omgevingsgeluid van het publiek hoorbaar te houden.

Deze motivering bestaat feitelijk uit de volgende redenering:

- WorldPride heeft een bijzonder maatschappelijk belang;
- daardoor worden veel bezoekers verwacht;
- veel bezoekers veroorzaken omgevingsgeluid;
- om boven dat omgevingsgeluid uit te komen moet de muziek harder worden afgespeeld;
- daarom wordt een hogere geluidsruijnte vergund.

De vergunning bevat daarmee in wezen de volgende redenering: WorldPride is een evenement van maatschappelijk belang, trekt veel bezoekers, daardoor ontstaat veel omgevingsgeluid en daarom moet de muziek harder kunnen worden afgespeeld. Die redenering verklaart waarom de organisator meer geluidsruijnte wenst, maar motiveert niet waarom omwonenden daarom een hogere geluidbelasting zouden moeten dulden. De conclusie wordt wel getrokken, maar de daarvoor noodzakelijke bestuursrechtelijke motivering ontbreekt.

Uit de omstandigheid dat een evenement maatschappelijk van betekenis is of veel bezoekers trekt, volgt immers niet zonder meer dat omwonenden een hogere geluidbelasting moeten dulden. De vergunning maakt niet inzichtelijk waarom juist een hogere geluidsruijnte noodzakelijk is, waarom minder belastende alternatieven niet mogelijk zouden zijn en waarom de gevolgen voor het woon- en leefklimaat desondanks aanvaardbaar worden geacht. Vergelijk de uitspraak Zeeland-West-Brabant van 6 februari 2026 (ECLI:NL:RBZWB:2026:688). De rechtbank verwerpt het argument dat een hogere norm nodig is omdat artiesten anders niet kunnen optreden. Dat is geen dragende motivering. En wijst zelfs op de WHO-aanbeveling van 100 dB(A) en merkt op dat die ook door Amsterdam wordt gehanteerd.

Bovendien wordt daarmee de systematiek van de Omgevingswet omgekeerd. De Omgevingswet verlangt dat eerst wordt vastgesteld welke belasting van de fysieke leefomgeving nog aanvaardbaar is. Vervolgens moet worden beoordeeld of een evenement binnen die grenzen kan plaatsvinden. Indien dat niet mogelijk is, behoort het evenement te worden aangepast en niet de bescherming van de leefomgeving.

De onderhavige vergunning redeneert precies andersom. Niet de bescherming van de fysieke leefomgeving bepaalt de omvang van de toegestane geluidsruijnte, maar de gewenste muziekbeleving en het verwachte bezoekersaantal bepalen hoeveel geluid omwonenden moeten dulden. Daarmee vormt de bescherming van het woon- en leefklimaat niet langer het uitgangspunt van de vergunningverlening, maar het sluitstuk daarvan.

Deze motivering is temeer ontoereikend nu voor bepaalde evenementen zelfs een verruiming tot **105 dB(C)** wordt toegestaan. Indien reeds de basisnorm van **95 dB(C)** niet actueel en kenbaar is onderbouwd, rust op verweerder een verzwaarde motiveringsplicht om inzichtelijk te maken waarom een nog hogere geluidbelasting noodzakelijk en verenigbaar is met de bescherming van de fysieke leefomgeving. Een dergelijke dragende motivering ontbreekt, zodat het besluit in strijd is met artikel 3:46 Awb.

IV. Grond IV: Ontbreken van een kenbare en controleerbare locatiespecifieke onderbouwing (art. 3:2 en 3:46 Awb)

De onderhavige vergunning bevat voor verschillende evenementenlocaties specifieke geluidvoorschriften en verwijst daarbij naar geluidplannen, akoestische onderzoeken en adviezen. Daaruit volgt dat verweerder kennelijk van oordeel is dat voor deze locaties een locatiespecifieke beoordeling heeft plaatsgevonden.

Dat wordt bevestigd doordat de vergunning zelf uitdrukkelijk vermeldt dat niet iedere locatie automatisch de maximale gevelnorm van 95 dB(C) krijgt (op pagina 12). Verweerder erkent daarmee dat toepassing van deze norm afhankelijk behoort te zijn van een afzonderlijke locatiespecifieke beoordeling en dus geen vanzelfsprekend uitgangspunt vormt. Juist daarom is het voor belanghebbenden essentieel om te kunnen controleren op welke gronden voor iedere locatie is geoordeeld dat de gekozen geluidbelasting, gelet op het woon- en leefklimaat, aanvaardbaar is.

De onderhavige vergunning staat niet op zichzelf. Ook bij de eerdere vergunningverlening voor Koningsnacht en Koningsdag op de Westermarkt werd de vergunning gebaseerd op dezelfde geluidssystematiek, dezelfde verwijzing naar het gemeentelijke beleid en dezelfde beleidsmatige bovengrens van 95 dB(C). De fundamentele vragen over de onderbouwing van die normstelling, de locatiespecifieke afweging en de bescherming van het woon- en leefklimaat zijn in die procedure niet inhoudelijk weggenomen. **Zie productie 3.** De onderhavige WorldPride-vergunning bouwt op dezelfde systematiek voort en verruimt deze op onderdelen zelfs verder.

Juist daarom is van belang dat verweerder zich ook in deze procedure beroept op locatiespecifieke geluidplannen, akoestische onderzoeken en adviezen, terwijl deze stukken ondanks herhaalde verzoeken niet zijn verstrekt. Daardoor kan niet worden beoordeeld op welke gegevens de geluidvoorschriften zijn gebaseerd, welke uitgangspunten zijn gehanteerd en op welke wijze de belangen van het woon- en leefklimaat in de beoordeling zijn betrokken.

Evenmin kan worden gecontroleerd of bij de locatiespecifieke beoordeling is uitgegaan van de maatgevende en akoestisch meest kwetsbare woningen, of dat is volstaan met generieke uitgangspunten en gemiddelde waarden. Ook kan niet worden vastgesteld of rekening is gehouden met de actuele inzichten van de Omgevingswet en de NSG-Handreiking 2025, dan wel of is voortgebouwd op de uit 2017 stammende onderzoeken die aan het Geluidbeleid ten grondslag liggen.

Nu verweerder zich voor de rechtvaardiging van de geluidvoorschriften beroept op locatiespecifieke onderzoeken en adviezen, rust op haar de plicht deze stukken tijdig ter beschikking te stellen zodat belanghebbenden de besluitvorming effectief kunnen controleren en hun bezwaren kunnen onderbouwen. Zolang deze stukken ontbreken, is voor bezwaarmakers niet controleerbaar of de vergunning berust op een zorgvuldig onderzoek en een deugdelijke motivering. Dit klemmt temeer nu artikel 7:4 Awb ertoe strekt dat belanghebbenden tijdig kennis kunnen nemen van alle op de zaak betrekking hebbende stukken, zodat zij hun bezwaren effectief kunnen voorbereiden en toelichten.

Voor zover verweerder zich beroept op de geldende locatieprofielen, geldt dat ook deze geen zelfstandige locatiespecifieke motivering bevatten. Zo vermeldt het Locatieprofiel Westermarkt (productie 2) en ook andere, weliswaar dat voor Pride een maximale geluidbelasting van 95 dB(C) geldt, maar wordt niet inzichtelijk gemaakt op welke actuele akoestische onderzoeken, gezondheidskundige inzichten of beoordeling van het woon- en leefklimaat deze norm berust. Integendeel, voor het aspect geluid wordt volstaan met een verwijzing naar de stedelijke richtlijn. Daarmee wordt de motivering van de vergunning feitelijk teruggevoerd op hetzelfde gemeentelijke geluidbeleid dat in Productie 1 uitvoerig is bestreden. Een verwijzing naar het locatieprofiel kan daarom de vereiste locatiespecifieke motivering niet vervangen (Zeeland-West-Brabant van 6 februari 2026 (ECLI:NL:RBZWB:2026:688) zegt dat ook, omdat de **geluidsnormen in het evenementenbeleid en het locatieprofiel zelf exceptief worden getoetst** en dat deze **niet zorgvuldig zijn vastgesteld**.

Bezwaarmakers behouden zich daarom uitdrukkelijk het recht voor deze grond na ontvangst van de op de zaak betrekking hebbende stukken nader aan te vullen.

V. Grond V –De toepassing van het uitzonderingsregime "(hoog) maatschappelijk belang" is onvoldoende objectief begrensd en ondeugdelijk gemotiveerd (art. 3:46 Awb)

De onderhavige vergunning vormt de eerste concrete toepassing van het in het **Geluidbeleid evenementen Amsterdam 2026** geïntroduceerde uitzonderingsregime voor evenementen van "(hoog) maatschappelijk belang". Bezwaarmakers hebben dit uitzonderingsregime reeds uitvoerig bestreden in hun bezwaar tegen het Geluidbeleid (Productie 1, hoofdstuk H).

Waar **Productie 1** (o.a. in D, E en H) de rechtmatigheid van dit uitzonderingsregime op beleidsniveau bestrijdt, laat de onderhavige vergunning zien dat dit regime inmiddels daadwerkelijk wordt toegepast. Daarmee is de in Productie 1 beschreven problematiek niet langer theoretisch, maar concreet.

De vergunning rechtvaardigt de verruiming van de geluidsruimte met een verwijzing naar het maatschappelijke belang van WorldPride. Daarmee wordt echter niet inzichtelijk gemaakt **op basis van welke objectieve, toetsbare en vooraf kenbare criteria** een evenement als "(hoog) maatschappelijk belang" wordt aangemerkt en waarom juist daardoor een hogere geluidbelasting voor omwonenden gerechtvaardigd zou zijn.

De vergunning bevat geen kenbare criteria voor:

- welke evenementen voor deze uitzonderingscategorie in aanmerking komen;
- op welke locaties deze uitzondering mag worden toegepast;
- hoe vaak en gedurende welke periode daarvan gebruik mag worden gemaakt;
- welke gezondheidkundige en omgevingskundige randvoorwaarden daarbij gelden.

Daardoor wordt de omvang van de toegestane geluidsbelasting afhankelijk van een bestuurlijke kwalificatie waarvan de inhoud en begrenzing niet vooraf kenbaar zijn. Voor omwonenden is daardoor onvoldoende voorzienbaar wanneer van de reguliere geluidssystematiek wordt afgeweken en op welke gronden dat gebeurt.

Dit klemmt temeer nu voor zover verweerder aansluiting zoekt bij de APV-term "**gebeurtenis van grote maatschappelijke betekenis**", deze bepaling uitsluitend een procedurele functie heeft binnen de evenementenkalender. Zij biedt geen zelfstandige wettelijke grondslag voor een structurele verruiming van geluidsnormen. Het enkele maatschappelijke karakter van een evenement kan daarom niet dienen als zelfstandige rechtvaardiging voor een hogere geluidbelasting van omwonenden.

Juist omdat toepassing van dit uitzonderingsregime kan leiden tot een aanzienlijke verruiming van de geluidsruimte, rust op verweerder een verzwaarde motiveringsplicht. De vergunning bevat echter geen locatiespecifieke afweging waaruit blijkt waarom toepassing van dit uitzonderingsregime op de betrokken locaties, gelet op de bescherming van het woon- en leefklimaat, noodzakelijk, evenredig en aanvaardbaar is.

De onderhavige vergunning bevestigt daarmee de bezwaren die bezwaarmakers reeds in Productie 1, hoofdstuk H tegen dit uitzonderingsregime hebben aangevoerd. Voor de nadere juridische analyse van de verhouding tot de APV, het ontbreken van objectieve en limitatieve criteria, de rechtszekerheid en de motiveringsplicht wordt naar dat hoofdstuk verwezen.

Het besluit is daarom in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel (artikel 3:46 Awb).

VI. Grond VI – De burgemeester heeft haar zelfstandige bestuursrechtelijke verantwoordelijkheid onvoldoende kenbaar uitgeoefend (artikelen 3:2 en 3:46 Awb)

De onderhavige vergunning laat zien dat de beoordeling van geluid in de praktijk plaatsvindt binnen een gesloten beoordelingsketen. De organisator laat een geluidplan opstellen door een eigen akoestisch adviseur. Dat geluidplan wordt vervolgens beoordeeld door de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied (ODNZKG) aan de hand van het gemeentelijke geluidbeleid, waarna de burgemeester de vergunning verleent onder verwijzing naar deze adviezen.

De Omgevingsdienst beschikt over specialistische akoestische deskundigheid en kan het bevoegd gezag adviseren over de verwachte geluidbelasting en de naleving van technische voorschriften. Dat neemt echter niet weg dat de uiteindelijke bestuurlijke belangenafweging bij de burgemeester berust. De vraag of een bepaalde geluidbelasting technisch mogelijk is, is immers een andere vraag dan of die geluidbelasting, gelet op de bescherming van de fysieke leefomgeving, de gezondheid en een aanvaardbaar woon- en leefklimaat, bestuursrechtelijk aanvaardbaar is.

Uit de vergunning blijkt echter niet dat deze zelfstandige bestuurlijke beoordeling kenbaar heeft plaatsgevonden. De motivering bestaat grotendeels uit verwijzingen naar het geluidplan, de

akoestische adviezen, het advies van de ODNZKG en het gemeentelijke geluidbeleid. Daardoor ontstaat de indruk dat de bestuurlijke belangenafweging in belangrijke mate is vervangen door een technische toets aan het bestaande beleid.

Dit sluit aan bij de analyse die bezwaarmakers reeds hebben gemaakt in hun bezwaar tegen de vergunning voor Koningsnacht en Koningsdag op de Westermarkt (**Productie 3**). Daar is uiteengezet dat de beoordeling zich in belangrijke mate richt op de vraag welke geluidruimte binnen het beleid beschikbaar is, terwijl de zelfstandige beoordeling van de gevolgen voor het woon- en leefklimaat naar de achtergrond verdwijnt. Voor zover relevant wordt naar die analyse verwezen; deze wordt als hier herhaald en ingelast beschouwd.

Uit die analyse blijkt dat de beoordeling door de Omgevingsdienst zich in de praktijk concentreerde op de vraag of het door de organisator ingediende geluidplan paste binnen de in het gemeentelijke beleid opgenomen geluidruimte. Niet kenbaar is beoordeeld of de daaruit voortvloeiende geluidbelasting, gelet op de specifieke ruimtelijke situatie ter plaatse en de bescherming van het woon- en leefklimaat, planologisch en omgevingsrechtelijk aanvaardbaar was. Daarmee is door de Omgevingsdienst feitelijk niet de ruimtelijke aanvaardbaarheid van de geluidbelasting getoetst, maar uitsluitend de beleidsmatige toelaatbaarheid daarvan. Onder de Omgevingswet kan een dergelijke beleidsmatige toets niet in de plaats treden van de vereiste beoordeling of de activiteit, gelet op de fysieke leefomgeving en de belangen van omwonenden, op die locatie aanvaardbaar is.

De onderhavige vergunning bevestigt dat dit geen locatiespecifiek verschijnsel is, maar onderdeel vormt van een bredere vergunningpraktijk. De verschillende adviezen sluiten op elkaar aan en vertrekken vanuit dezelfde beleidsmatige uitgangspunten, zonder dat kenbaar wordt gemaakt op welke wijze de burgemeester vervolgens nog een eigen, zelfstandige belangenafweging heeft verricht.

Een technisch advies kan de bestuurlijke verantwoordelijkheid niet vervangen. De akoestisch adviseur onderzoekt welke geluidruimte voor het evenement beschikbaar is. De Omgevingsdienst beoordeelt vervolgens de technische kwaliteit van dat onderzoek en adviseert het bevoegd gezag. De burgemeester dient echter een andere vraag te beantwoorden, namelijk of de gevraagde geluidbelasting, gelet op de Omgevingswet, de belangen van omwonenden en de bescherming van het woon- en leefklimaat, daadwerkelijk aanvaardbaar is. Uit de vergunning blijkt onvoldoende dat deze zelfstandige beoordeling heeft plaatsgevonden. Zie ook rechtbank Zeeland-West-Brabant van 6 februari 2026 (ECLI:NL:RBZWB:2026:688). De rechtbank noemt het **onbegrijpelijk** om te zeggen dat aan de Best Beschikbare Technieken is voldaan enkel omdat aan de geluidsnorm wordt voldaan. Een middelvoorschrift vereist een zelfstandige beoordeling; het doel is immers de milieubelasting zoveel mogelijk te beperken. Dat ondersteunt juist onze stelling dat de burgemeester niet kan volstaan met een technische beleidstoets.

De Omgevingswet verlangt een evenwichtige toedeling van functies aan de fysieke leefomgeving. Dat vergt een zelfstandige bestuurlijke afweging door het bevoegd gezag. Die verantwoordelijkheid kan niet worden overgenomen door de organisator, diens adviseur of de Omgevingsdienst.

De kern van dit bezwaar is dat de gemeente steeds de vraag lijkt te stellen: "Past het evenement binnen het beleid?" De **Omgevingswet** verlangt echter een andere vraag: "Is deze geluidbelasting, gelet op de bescherming van de fysieke leefomgeving en het woon- en leefklimaat, op deze locatie aanvaardbaar?" Uit de vergunning blijkt niet dat die laatste vraag daadwerkelijk en zelfstandig is beantwoord.

De vergunning is daarom ook op dit punt onvoldoende zorgvuldig voorbereid en ondeugdelijk gemotiveerd, zodat zij in strijd is met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.

VII. Grond VII – Onvoldoende evenwichtige belangenafweging (artikel 3:4 Awb, artikel 8 EVRM en de Omgevingswet)

Verweerder heeft de bij het besluit betrokken belangen niet op evenwichtige wijze afgewogen. Uit de motivering van de vergunning blijkt dat groot gewicht wordt toegekend aan de maatschappelijke betekenis van WorldPride, de gewenste muziekbeleving van bezoekers en de organisatorische

uitvoerbaarheid van het evenement. Daartegenover ontbreekt een kenbare en gelijkwaardige afweging van de belangen van omwonenden bij bescherming van hun woning, gezondheid en woon- en leefklimaat.

De vergunning gaat er in belangrijke mate vanuit dat een hogere geluidbelasting aanvaardbaar is omdat het evenement een bijzonder maatschappelijk karakter heeft en veel bezoekers trekt. Daarmee worden de belangen van het evenement feitelijk leidend voor de omvang van de toegestane geluidbelasting. Niet kenbaar is gemotiveerd waarom de nadelige gevolgen voor omwonenden desondanks evenredig worden geacht.

Dit klemmt temeer nu de vergunning op onderdelen expliciet onderscheid maakt tussen verschillende categorieën woningen. Zo wordt ten aanzien van de Canal Pride overwogen (op pagina 12 in relatie met pagina 21) dat de bescherming van gevels van woningen op de wal niet zonder meer geldt voor woonboten. Een dergelijke benadering roept de vraag op of de bescherming van het woon- en leefklimaat nog in gelijke mate wordt toegekend aan alle bewoners die rechtstreeks door het evenement worden getroffen. De bescherming van artikel 8 EVRM strekt zich immers uit tot de woning als zodanig en is niet afhankelijk van het type woning waarin wordt gewoond.

De vergunning laat bovendien een innerlijke tegenstrijdigheid zien in de wijze waarop de belangen van bewoners worden gewogen. Waar uitgebreide voorschriften worden opgenomen ter bescherming van woonboten als fysieke objecten, onder meer ter voorkoming van schade en vanuit de nautische veiligheid (op pagina 16), wordt voor de bescherming tegen geluid juist overwogen dat voor woonboten geen gevelnorm behoeft te gelden. Daarmee wordt de woning als object wel beschermd, maar de bewoners tegen geluidsoverlast niet. Niet inzichtelijk is gemaakt waarom deze verschillende benadering, gelet op artikel 8 EVRM, artikel 3:4 Awb en de doelstellingen van de Omgevingswet, gerechtvaardigd zou zijn.

Daarnaast blijkt uit de vergunning niet dat verweerder kenbaar heeft onderzocht of minder belastende alternatieven mogelijk waren, zoals lagere geluidniveaus, aanvullende voorschriften of andere organisatorische maatregelen waarmee de gevolgen voor de leefomgeving konden worden beperkt zonder afbreuk te doen aan het karakter van het evenement.

Onder de Omgevingswet behoort de bescherming van een gezonde fysieke leefomgeving en een aanvaardbaar woon- en leefklimaat een wezenlijk onderdeel van de besluitvorming te vormen. Juist wanneer een vergunning leidt tot aanzienlijke geluidbelasting op woningen, rust op verweerder de plicht inzichtelijk te maken waarom die belasting, ondanks de gevolgen voor omwonenden, toch noodzakelijk en evenredig wordt geacht. Een dergelijke belangenafweging ontbreekt.

Het besluit is daarom in strijd met artikel 3:4 Awb, artikel 8 EVRM en de doelstellingen van de Omgevingswet.

VIII. Grond VIII: De vergunning is in strijd met de Omgevingswet en de wettelijke zorgplicht voor een gezonde fysieke leefomgeving

De onderhavige vergunning laat zien dat de beoordeling van geluid in de praktijk in belangrijke mate wordt gestuurd door het gemeentelijke evenementenbeleid, de beschikbare geluidruimte en de wensen van de organisator. Daarmee raakt uit beeld dat de Omgevingswet een ander uitgangspunt kent.

De Omgevingswet beoogt immers niet in de eerste plaats evenementen mogelijk te maken, maar een **evenwichtige toedeling van functies aan de fysieke leefomgeving** en een **gezonde en veilige leefomgeving** te waarborgen. De bescherming van het woon- en leefklimaat vormt daarbij geen afgeleid belang, maar een zelfstandig wettelijk uitgangspunt.

Dat betekent dat niet de vraag centraal behoort te staan hoeveel geluid een evenement wenst te produceren of welke geluidruimte het gemeentelijke beleid daarvoor beschikbaar stelt, maar welke geluidbelasting, gelet op de fysieke leefomgeving, de gezondheid van omwonenden en de kenmerken

van de locatie, nog aanvaardbaar is. Indien een evenement binnen die grenzen niet kan plaatsvinden, dient het evenement daarop te worden aangepast en niet de bescherming van de leefomgeving.

Uit de vergunning blijkt echter dat deze volgorde in belangrijke mate is omgekeerd. De gewenste muziekbeleving, het maatschappelijke belang van het evenement en de organisatorische uitvoerbaarheid vormen het vertrekpunt van de beoordeling, waarna wordt gezocht naar een passende geluidruimte. Daarmee wordt de bescherming van de fysieke leefomgeving feitelijk ondergeschikt gemaakt aan het evenement, terwijl de Omgevingswet juist het tegenovergestelde verlangt.

Deze benadering verdraagt zich evenmin met de in **artikel 21 van de Grondwet** neergelegde zorgplicht van de overheid voor de bewoonbaarheid van het land en de bescherming en verbetering van het leefmilieu. Ook artikel 8 EVRM verlangt dat bij besluiten die ingrijpen in het woon- en leefklimaat een zorgvuldige en evenwichtige afweging plaatsvindt van de belangen van de betrokken bewoners.

De voorgaande gronden laten zien dat verweerder niet kenbaar heeft aangetoond dat de in de vergunning toegestane geluidbelasting noodzakelijk, evenredig en verenigbaar is met deze hogere wettelijke normen. De vergunning berust daarmee op een beoordelingssystematiek waarin het gemeentelijke beleid feitelijk leidend is geworden, terwijl de Omgevingswet en de bescherming van de fysieke leefomgeving het juridische toetsingskader behoren te vormen.

Om die reden is het besluit in strijd met de Omgevingswet, artikel 21 van de Grondwet en de artikelen 3:2, 3:4 en 3:46 Awb.

IX. Conclusie

De hiervoor aangevoerde gronden rechtvaardigen voorshands de conclusie dat het bestreden besluit niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid (artikel 3:2 Awb), onvoldoende draagkrachtig is gemotiveerd (artikel 3:46 Awb) en niet berust op een kenbare, actuele en controleerbare locatiespecifieke beoordeling van de gevolgen voor het woon- en leefklimaat. Voor zover de vergunning steunt op het gemeentelijke geluidbeleid en de daarbij behorende locatieprofielen, geldt dat deze verwijzingen de vereiste zelfstandige motivering van de vergunning niet kunnen vervangen.

Voorts bestaan ernstige aanwijzingen dat de vergunning berust op een beoordelingssystematiek waarin de beschikbare beleidsmatige geluidruimte en de gewenste muziekbeleving het uitgangspunt vormen, zonder dat kenbaar is onderzocht welke geluidbelasting, gelet op de Omgevingswet, de bescherming van de fysieke leefomgeving en een aanvaardbaar woon- en leefklimaat, voor de betrokken woningen en locaties daadwerkelijk aanvaardbaar is.

Deze bezwaarschriftgronden worden, mede gelet op het ontbreken van de op de zaak betrekking hebbende stukken, uitdrukkelijk onder het voorbehoud van aanvulling en wijziging ingediend.

X. Verzoek om gezamenlijke behandeling

Bezwaarmakers verzoeken verweerder om het onderhavige gezamenlijke bezwaarschrift gezamenlijk te behandelen met het reeds door het Comité Westelijke Grachtengordel ingediende bezwaar tegen dezelfde vergunning (zaaknummer JB.26.009552.003). Beide bezwaren richten zich tegen hetzelfde besluit, berusten grotendeels op dezelfde juridische en feitelijke gronden en hebben betrekking op dezelfde geluidssystematiek. Een gezamenlijke behandeling voorkomt doublures en bevordert een consistente besluitvorming.

Daarnaast verzoeken bezwaarmakers, voor zover mogelijk, de behandeling af te stemmen met de reeds lopende bezwaarprocedure tegen de evenementenvergunning voor Koningsnacht en Koningsdag op de Westermarkt (zaaknummer JB.26.005939.002). Hoewel dit bezwaar een ander besluit betreft, staan in beide procedures dezelfde juridische kernvragen centraal, waaronder de toepassing van de gemeentelijke geluidssystematiek, de betekenis van de locatieprofielen, de rol van de Omgevingsdienst, de zelfstandige beoordelingsplicht van de burgemeester en de bescherming van het woon- en leefklimaat.

Bezwaarmakers hebben de behandelend ambtenaar reeds verzocht toepassing te geven aan de informele aanpak als bedoeld in artikel 4.1 van de Verordening behandeling bezwaarschriften Amsterdam. Een gezamenlijke behandeling van deze samenhangende procedures draagt bij aan een zorgvuldige, consistente en doelmatige besluitvorming.

Hoogachtend,

Namens de Vereniging VoordeStad, Wijkcentrum d'Oude Stadt en Comité Westelijke Grachtengordel
w.g.

Gemachtigde van bezwaarmakers

Bijlagen:

1. **PRODUCTIE 1:** De uitgebreide notitie "*Juridische en inhoudelijke gebreken van het Geluidbeleid evenementen Amsterdam 2026*" (40 pagina's, inclusief de NSG-hinderkwalificatietabel).
2. **PRODUCTIE 2:** Het officiële en geldende *Locatieprofiel 2.12 Westermarkt* van de Gemeente Amsterdam (bewijs van de absolute 95 dB(C)-bovengrens).
3. **PRODUCTIE 3:** Het parallelle, inhoudelijke bezwaarschrift van verzoekers d.d. 14 juni 2026 (Zaaknummer: JB.26.005939.002), houdende het bewijs van de structurele meet- en adviesmisstanden op de Westermarkt.
4. **PRODUCTIE 4:** Het pro forma bezwaarschrift d.d. 9 juli 2026, gericht tegen het thans bestreden verzamelbesluit (JB.26.009552.003).
5. **PRODUCTIE 5:** De uitgewerkte inhoudelijke gronden van bezwaar d.d. 19 juli 2026, ingediend in de lopende bezwaarprocedure.
6. **PRODUCTIE 6:** Het besluit van 18 juni

Machtigingen:

- 1) **Vereniging VoordeStad**
- 2) **Wijkcentrum d'Oude Stadt**
- 3) **Comité Westelijke Grachtengordel**